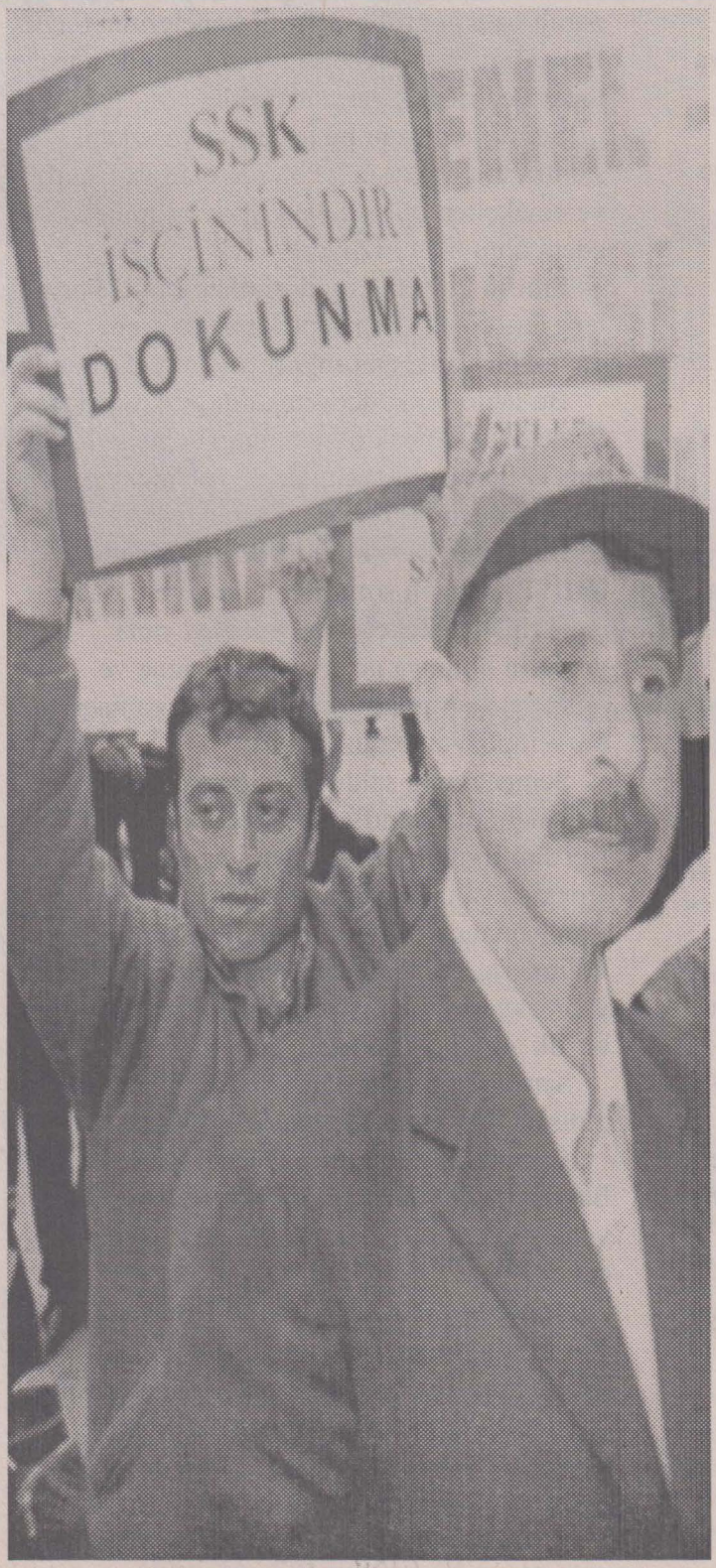
Kamu Emekçileri Bülteni
Özel Sayısı: 172

Anadolu Yakası
İşçi-Emekçi Bülteni

Örgütlü işçi yenilmezdir!

Fiyatı 250 000 *Ocak 2005

Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya hayır!

Bülten'den...

Bültenimizin bu sayısında **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun (BDSP) "Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya hayır!"** başlıklı sempozyum çağrısını yayınlıyoruz. Bu çağrı, işçi sınıfı ve emekçilerin içinde bulunduğu çürütücü atalete son vermek için, yeni bir başlangıç yapma ihtiyacı duyanlar tarafından gündeme getirilmiştir.

İşçi sınıfı ve emekçileri hedef alan planlı, kapsamlı saldırılar yıllardan beri devam etmektedir. Bu saldırılar, sömürü ve yağma düzeni kapitalizmin temel özelliklerindendir. Tek tek patronların ya da bir bütün olarak patronlar sınıfının sonu gelmez kâr hırsından dolayı bu böyledir. Asalak patronların bir diğer özelliği ise, kâr oranları arttıkça hırslarının da artmasıdır. İşçi sınıfı, patronların bu azgın hırslarını mücadele ile dizginleyemediği zaman, kölelik zincirleri günden güne kalınlaşır. Tıpkı son yıllarda ülkemizde olduğu gibi.

Ceylan derileriyle kaplı meclis koltuklarında oturan siyasetçi takımı da patronların bu hırsını tatmin edebilmek için canla başla çalışır. Bilindiği gibi hükümeti hangi parti kurarsa kursun, İMF-TÜSİAD imzalı reçeteler uygulanır. Sömürü düzeni, bu hizmet karşılığında siyasetçi takımına hem yüksek maaş verir, hem de çalıp çırpmalarına göz yumar. Örneğin asgari ücretli bir işçinin ücretine 32 milyon zam yapan AKP hükümeti, 6 milyar olan milletvekili maaşlarına 2 milyar zam yaparak 8 milyara çıkarmayı tartışıyor.

Bundan dolayı hükümetler değişir, ama saldırı programları aynen uygulanmaya devam eder. Son on yılda, sermaye adına siyaset yapan tüm partiler hükümetlerde görev aldı. Buna rağmen İMF programları aksamadan uygulandı. Bu sürede mezarda emeklilik yasası, 4857 sayılı kölelik yasası çıktı, özelleştirme yağması aralıksız sürdü, sağlık, eğitim vb. sosyal hizmetler büyük ölçüde paralı hale getirildi. SSK hastanelerinin Sağlık Bakanlığı'na devri sermaye meclisinden apar topar geçirilerek yaşallaştırıldı.

Sermaye düzeni bu kadar pervasızken, saldırıların dolaysız muhatabı olan işçi sınıfı ve emekçiler, ölüm sessizliğine gömülmüş ve adeta olup biteni izliyorlar.

Sınıfın kitlesel örgütleri olan sendikaların tepesine çöreklenen sendika ağaları, mücadele etmek bir yana, patronların suç ortaklarıdır.

Bu tablo bir kader olmadığı gibi, değişmez de değildir. Ancak bu tablonun değişmesi için sınıfın ileri öncü kesimlerine ve emekten yana güçlere önemli görevler düşmektedir.

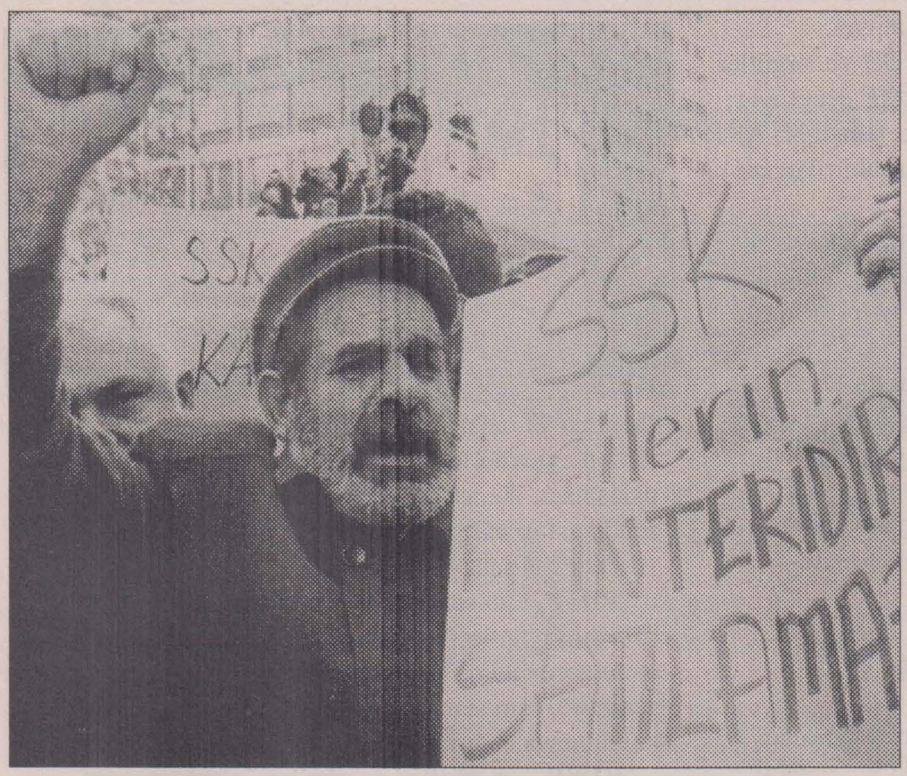
Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), işte bu sorumluluğun gereği olarak işçilerin, emekçilerin ve emekten yana güçlerin biraraya gelerek örgütlenme ve mücadele sorunlarını tartışabilmesi amacıyla bir sempozyumu düzenliyor.

Sempozyum, saldırıların doğrudan muhatabı olan sınıfın ileri/öncü kesimleri ile işçi sınıfının tarihsel misyonuna inanan emekten yana güçlerin bir buluşması olacak aynı zamanda. Böylesi bir buluşma, farklı kesimlerin ortak düşünmesine, tartışmasına, iş yapmasına ve bu sayede yeni başlangıçlar için bir ilk adımı olacaktır.

Sermayenin saldırılarından rahatsız o an, bu gidişata dur denmesini isteyen, kısacası **"Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşmaya hayır!"** diyen tüm işçi, emekçi ve emekten yana güçleri bu sempozyuma güç vermeye çağırıyoruz.

Anadolu Yakası İşçi-Emekçi Bülteni olarak, **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun** başlattığı bu çalışmaya sahip çıkıyoruz, katkı sunuyoruz ve aktif tarafı oluyoruz. Duyarlı tüm işçi ve emekçi arkadaşları da aktif taraf olmaya çağırıyoruz.

Anadolu Yakası İşçi-Emekçi Bülteni

Sağlıkta özelleştirmenin ilk adımı atıldı... SSK hastaneleri Sağlık Bakanlığı'na devredilerek özelleştiriliyor...

Sosyal saldırılara karşı sınıf mücadelesini yükseltelim!

Saldırının mimarları emperyalist odaklardır

AKP hükümeti, SSK hastanelerinin Sağlık Bakanlığı'na devredilmesini öngören yasa 7 Ocak tarihi itibarıyla yasalaştı. Bu yasayla, önce SSK'ya bağlı hastaneler Sağlık Bakanlığı'na devredilecek, arkasından sağlığın özelleştirilmesinin diğer adımları peşpeşe uygulamaya sokulacak.

Daha yasa meclise gelmeden bir hafta önce hükümet, tüm yetkili kurum yöneticilerine "hastanelerin devrine hazır olun" genelgesi göndererek, ne kadar kararlı olduğunu gösterdi. Peki bu acele neden? Niye bu kadar pervasızlar?

Aslında bu iş için kurulan hükümetler geç bile kaldı. Zira emperyalist haydutlar DB ve İMF eliyle, sağlık ve diğer kamusal hizmetlerin özelleştirilmesi için 1994'ten beri Türkiye'de çalışma yürütüyor, bütün hükümetler gerekli adımların atılacağı yönünde sözler veriyordu. Siyasal istikrarsızlık ve krizler nedeniyle yıllardır ertelenen bu saldırılar, AKP hükümetinin kurulmasıyla daha somut biçimde gündeme getirildi.

Evet saldırılar peşpeşe geliyor. Meclis çoğunluğunu elinde tutmanın, bir günde yasa çıkarmanın verdiği güvenle emperyalizmin kuklası, sermayenin uşağı AKP hükümeti, kölelik yasasıyla başladığı saldırıları, sağlığın ve belediye hizmetlerinin özelleştirilmesi, kıdem tazminatı hakkının gaspedilmesi, köy ve yol hizmetleri veren kurumların tasfiyesiyle sürdürecek!

Milyonlarca işçi ve emekçiyi kölece çalışmaya, sefalet içinde yaşamaya mahkum etmek istiyorlar!

Saldırının adı, en küçük kırıntısına kadar tüm sosyal haklarımızın gaspedilmesi, sosyal güvenlik kurumlarının tasfiye edilmesi ve tüm sosyal kazanımlarınızın, vergisi cebimizden kesilen tüm kamusal hizmet alanlarının özelleştirilerek sermayeye peşkeş çekilmesidir.

Saldırıların adı, "Sağlıkta Dönüşüm Projesi", Kıdem Tazminatı Fonu Yasası", "Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısı", "Personel Yasası Rejimi Yasası" ve daha pek çok adla hazırlanan yasalardır.

Peşpeşe gelen bu saldırılar, emperyalist haydutların tüm dünyada işçi ve emekçilere karşı tırmandırdığı sınıf savaşının birer parçasıdır. Tüm bu saldırılar

emperyalist odaklar tarafından hazırlanıyor. Emperyalist tekeller ısmarlıyor; AB, DB vb. örgütler gerekli siyasal çerçeveyi hazırlıyor; İMF denetliyor; sermaye iktidarı ve onun hükümetteki temsilcisi AKP ise, tek bir virgülüne dokunmadan bu saldırıları bir bir yürürlüğe sokuyor.

Dünyanın her yerinde aynı yalanlarla karşımıza çıkıyorlar: "Daha kaliteli hizmet", "herkese sağlık sigortası", "hizmet veren kurumların iyileştirilmesi", "bütçedeki açıkların kapatılması" vs., vs. Oysa amaçları tüm sosyal ve siyasal kazanımlarımızı gaspederek kendilerine dikensiz bir gül bahçesi yaratmaktır. Gerçekler ortadadır! Bu emperyalist kapitalist programlar uygulandığı her yerde sefalet, işsizlik, en temel haklardan mahrumiyet ve kölece çalışma koşullarından başka bir şey yaratmadı-yaratamaz.

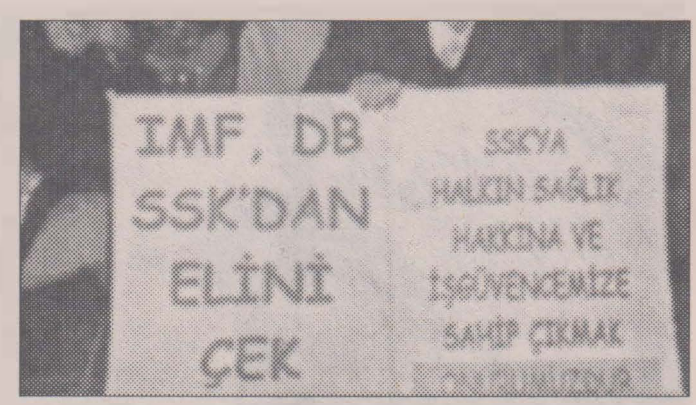
Bıçak kemiğe dayandı!

Kardeşler! Elbette, çıkarları kopmaz biçimde emperyalist sömürücülerin çıkarlarıyla bir ve aynı olan işbirlikçi sermaye iktidarının hizmetindeki bir AKP hükümeti, kan emiciler için büyük bir olanaktır. Ona ne kadar güvenseler yeridir. Fakat onları ve uşaklarını bu kadar pervasız kılan asıl neden, bir avuç asalak dışında bu ülkenin milyonlarca işçi ve emekçisinin suskun kalmasıdır. İşte en çok buna güveniyorlar. Bunun içindir ki bir günde çıkardıkları bir yasayla, yüzyıllık kazanımlarımızı bir çırpıda gaspedebilme cüreti gösteriyorlar.

Kardeşler! Türkiye işçi sınıfı ve emekçileri olarak bu saldırılarla tüm kazanımlarımızı parça parça kaybetmenin eşiğindeyiz. Sözkonusu olan işçi sınıfının ve emekçilerin uğrunda çetin mücadeleler yürüttüğü, bedeller ödeyerek kazandığı sömürüyü ve sefaleti bir nebze de olsun sınırlayan tarihsel kazanımlarımızıdır. Sözkonusu olan geleceğimizdir! Ara bir yol yok! Ya bu saldırılara da göz yumup, bizi ittikleri sefalet çukuruna daha da batarız ya da ayağa kalkıp bu saldırıları püskürterek haklarımıza, geleceğimize ve onurumuza sahip çıkarız.

İşçi sınıfına, emekçilere, emekten yana ilerici-devrimci güçlere ve tüm sendikalara çağrımızdır!

İşçi ve kamu emekçileri sendikalarının bir kez daha büyük bir sorumlulukla karşı karşıya olduklarını, bu saldırılar vesilesiyle bir kez daha hatırlatıyoruz. Yıllardır tekrarlanan günü kurtarma amaçlı çıkışlar ve eylemlerle, artık kurtarılacak bir şey kalmamıştır.

İhanetin ve uzlaşmanın biriken faturasının üstü bu türden eylemlerle örtülemez. Ya yıllar yılıdır izlenen uzlaşmacı, ihanetçi çizgiye son verilir ve bir sınıf sendikası olmanın gereği gibi hareket edilir ya da verilecek hesaba bir yenisi daha eklenilir.

BDSP, tüm sendikaları saldırıları püskürtme kararlılığıyla, işçi ve emekçileri mücadeleye seferber etme görevini yerine getirmek üzere harekete geçmeye, tüm sendikal olanakları bu amaç için kullanmaya çağırıyor.

BDSP, işçi sınıfını, emekçileri, emekten yana ilerici devrimci tüm güçleri geleceğimizi karartmaya çalışan işbirlikçi sermaye iktidarına karşı mücadeleyi yükseltmeye, ortak bir mücadele ekseninde saldırıları püskürtmeye çağırıyor.

BDSP, vakit kaybetmeksizin fabrikalarda, işyerlerinde, emekçi semtlerinde, okullarda,. üniversitelerde ve sokaklarda tüm emekçileri yerel eylemler örgütlemeye, örgütlenecek merkezi eylemlere katılmaya ve bu amaçla komiteler, platformlar vb. örgütlenmeler oluşturmaya çağırıyor!

BDSP, tüm emekçileri ve öncüleri tam da bu amaç ve gündemle yürüttüğü, "**Güvencesiz Çalışmaya, Geleceksiz Yaşamaya Hayır!**" kampanyasına destek olmaya, güç vermeye çağırıyor.

Gün, sosyal kazanımlarımıza ve geleceğimize yönelen elleri kırmak için kavgayı yükseltme günüdür!

Tüm sosyal saldırılar ve köleci iş yasaları geri çekilsin!

Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!

Herkese parasız sağlık ve eğitim hakkı!

Yaşasın işçilerin birliği!

Kahrolsun sermaye iktidarı!

7 Ocak '05

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)

(Bu çağrı Kızıl Bayrak gazetesinin 8 Ocak '05 tarihli 2. sayısından alınmıştır...)

AKP'nin patronlara yeni yıl hediyesi

Asgari Ücret Tespit Komisyonu, yeni asgari ücreti net 350 milyon (350 YTL) olarak belirledi. Üstelik bu ücret 2005 yılının tamamı için geçerli olacak. Asgari ücrete yapılan bu yüzde 10'luk artış işçiler cephesinde tam bir hayal kırıklığı yarattı.

Sendikaların yaptığı araştırmaya göre açlık sınırının 513 milyon, yoksulluk sınırının 1 milyar 562 milyon lira olduğu koşullarda asgari ücrete yapılan bu gülünç zam, işçi ve emekçilerle alay etmekten başka bir anlama gelmiyor.

İMF ve patronlar emrediyor, AKP uyguluyor!

AKP hükümet olduğundan bu yana işçi sınıfı ve emekçilere dönük kapsamlı saldırılar gerçekleştirdi. Özelleştirmeler, 4857 sayılı kölelik yasası, soysal güvenlik kurumlarının tasfiyesi, sıfır zamlar bunların belli başlıları. Bunları yaparken işçi ve emekçilerle alay ediyor. Bu saldırılara karşı çıkan işçi ve emekçilere ise tehditler savuruyor.

Yeni asgari ücret açıklanmadan birkaç gün önce Başbakan Tayyip, "asgari ücrette sürpriz yapabiliriz" diyordu. Bu sözler, takıyyeci Tayyip'e kanan bir kısım işçilerde iyimser bir beklenti yaratmıştı. Birçok kişi asgari ücretin yüksek olacağını düşünüyordu. Sermaye medyasında da bu yönde yorumlar yapılıyordu. Ama açıklanan yeni asgari ücretle birlikte işçiler tam bir hayal kırıklığı yaşadılar. Bu işçiler için acı bir sürpriz oldu. AKP, gerçekte sürprizi patronlara yaptı. Yani asgari ücret, AKP'nin patronlara yeni yıl hediyesi oldu. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Murat Başesgioğlu, bu artışla patronların 1.5 katrilyonluk bir gelir elde ettiklerini söylüyor. Bir kez daha İMF'nin, patronların dediği olmuştur.

Şu an asgari ücretten bir miktar fazla alan işçi arkadaşlarımız, "asgari ücret benim sorunum değildir" diye kendini avutabilir. Ama bilinmelidir ki, 2005 sözleşmeleri ve zamları asgari ücrete yapılan zam baz alınarak belirlenecektir. Bu ise tüm işçileri ve emekçileri doğrudan taraf haline getiriyor. Dolayısıyla örgütlü-örgütsüz, asgari ücret ya da bir miktar daha fazla alan ayırımı yapmadan ortak bir karşı koyuşu örgütlemek görevimizdir.

İnsanca yaşamaya yeten bir ücret almak bizim en temel, en meşru hakkımızdır. Çünkü bizler çalışıyor, bizler üretiyoruz. Bizler 12-14 saate varan kötü, sağlıksız koşullarda çalışıyoruz. Onlar da kasalarını dolduruyor.

Bu mücadelenin aktif tarafı olmadığımız, olamadığımız müddetçe sadece yakınmakla yetiniriz. İşçi sınıfına, sefil sınıf muamelesi yapan burjuvaziye karşı örgütlü bir tepki gösteremediğimiz sürece değişen bir şey olmayacaktır. Değiştirmek işçi sınıfının çıkarları için taraf olmaktır. Biz işçiler "uyuyan dev" olmaktan çıkıp, kim olduğumuzu sınıf düşmanlarımıza bir kez daha göstermek zorundayız.

Bizimle alay etmelerine, sefalet ücretini bize reva görmelerine engel olmak elimizde. Ama bunu başarmak için kaderine razı olan "kurbanlık koyun" değil, hak almak için mücadele etmesini bilmek gerek. Bunu yapmadığımız sürece değişen bir şey olmayacaktır.

İnsanca yaşmaya yeten, vergiden muaf bir ücret istiyoruz!

Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!

Sempozyuma çağrı!..

"Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya hayır!"

1-Sempozyumun Genel Çerçevesi

İkinci Dünya Savaşı sonrasında yakaladığı göreli bir büyüme döneminin ardından emperyalist-kapitalist sistem, 1974 petrol bunalımıyla patlak veren ve zamanla giderek genişleyen krizden kurtulmak için tüm dünyada işçi ve emekçilere kapsamlı saldırılar yöneltmektedir. "Sosyalist Blok"un çöküşünün ardından çeşitli başlıklar altında hız kazanan bu saldırılar son yıllarda gitgide tırmanmakta, her geçen gün daha da yıkıcı sonuçlar yaratmaktadır.

Hiçbir sınır tanımadan dünyanın her yerinde istediği gibi at koştursun, daha çok kâr edebilsin diye uluslararası tekelci sermeye için bir dizi ayrıcalıklı yasa çıkarılırken, IMF, DB, DTÖ, OECD eliyle yürürlüğe sokulan neo-liberal politikalarla, işçi sınıfı ve emekçilerin uzun mücadeleler sonucunda elde ettiği en temel haklar ve kazanımlar hedef tahtasına oturtuluyor.

KİT kapsamındaki işletme ve kurumların özelleştirme adı altında sermayeye peşkeşi tam gaz sürüyor.

Tüm dünyada esnek çalışmayla birlikte köleci çalışma koşulları yerleştirilmeye çalışılıyor.

Devlet eliyle verilen kamusal hizmetler (eğitim, sağlık, belediye vb. hizmetler) özelleştirilip sermayenin talanına açılıyor, tüm sosyal haklar gaspedilmek isteniyor. Enerji, su gibi yaşamsal öneme sahip kaynaklar yerli ve yabancı sermaye tekellerinin ellerine bırakılıyor.

Küçük üreticilerin tasfiyesi, tarımda devlet desteğinin kaldırılması ve getirilen bir takım düzenlemelerle kendine yetebilen ülkelerin tarımı çökertiliyor. Tarım üretimi uluslararası tekellerin denetimine sokuluyor.

Hiç kuşkusuz ki, başını ABD'nin çektiği yeni dönemdeki işgal ve savaşlar, bu toplam saldırıların bir parçası ve devamıdır. Emperyalist barbarlığın Yugoslavya, Afganistan ve Irak'ta yürüttüğü savaşlarda yüzbinlerce insan canından oldu.

Tüm dünyada, sermayenin aralıksız uyguladığı yıkım ve köleleştirme saldırıları sonucunda işçi ve emekçilerin çalışma ve yaşama koşulları gün geçtikçe daha da kötüleşmekte, işsizlik ve yoksulluk artmakta, servet-sefalet kutuplaşması giderek keskinleşmektedir. Daha çok kâr mantığıyla hareket eden tekelci sermaye tüm dünyayı sefalete, açlığa ve şiddete boğmaktadır.

Bu saldırılardan en büyük payı emperyalizme bağımlı ülkeler almaktadır. Neo-liberal politikalar en sert ve en kapsamlı biçimde bu ülkelerde uygulanmaktadır. Türkiye bu ülkelerin başında gelmektedir. 24 Ocak Kararları'yla girilen bu sürecin önü, ancak 12 Eylül askeri faşist darbesiyle toplumsal muhalefetin ve sınıf hareketinin ezilmesi sayesinde açılabilmiştir. Sermaye iktidarı halen de esas olarak şiddet, baskı ve yasaklarla yol almaya çalışmaktadır. Fakat buna paralel olarak, milyonlarca emekçinin en yakıcı ve en temel istemlerinin istismarına dayalı bir kampanya yürütmektedir. KİT'ler üzerinden oynanan oyunlar hatırlardadır. Benzer oyunlar şimdilerde tarım, belediye hizmetleri ve sosyal güvenlik kurumlarının tasfiyesi için de tezgahlanmaktadır. Sonuçta, emperyalistlerin gözetim ve denetiminde "istikrar programı", "reform", "uyum yasaları" vb. adlar altında yıllardır uygulanan neo-liberal saldırlar, emperyalizme bağımlılığı ve sosyal yıkımı artırmaktan, servet-sefalet kutuplaşmasını derinleştirmekten, ülkeyi peşpeşe krize, ekonomiyi her geçen gün daha da borç batağına sürüklemekten başka bir sonuç yaratmamıştır.

Emperyalizmin tam desteğini arkasına alan sermaye iktidarı, devlet ve hükümet cephesinden tüm olanaklarını seferber ederek bu saldırıları geçirmeye kararlıdır. Peşpeşe gerçekleşen özelleştirmeler ve geçen yıl çıkarılan kölelik yasasının ardından şimdi de "sosyal reform" ve "sağlıkta dönüşüm programı" adı altında

sosyal güvenlik kurumlarını tasfiye ederek piyasaya açmaya çalışmaktadır. Bu yasalar meclisten geçer ve uygulamaya konulursa eğer, milyonlarca işçi ve emekçi en temel ve en doğal ihtiyaçlarını karşılayamayacaktır, sefalet daha da derinleşecektir.

2-Sempozyumun Amacı

Sermayenin saldırıları bu kadar planlı ve kapsamlı iken sınıf ve emekçi hareketi büyük bir dağınıklık ve kendine güvensizlik içinde son yılların en zayıf dönemini yaşamaktadır.

Sendikaların tepesini tutan bürokratların uzlaşmacı ve ihanetçi çizgilerinin bunda büyük bir payı olduğunu özel olarak belirtmek gerekiyor.

Tarihsel önemdeki bu saldırıların püskürtülebilmesi, saldırıların hedefi olan işçi ve emekçilerin silkinip ayağa kalkmasına, örgütlü, birleşik bir mücadele yürütmesine bağlıdır. Sınıf hareketinin üzerindeki ölü toprağını atması için siyasal bir sınıf hareketinin ve bunun bir parçası olarak da yeni bir sendikal hareketin yaratılması gerekmektedir.

Mevcut sendikal hareket, gelinen noktada sınıfın sermayeye karşı mücadelesini örgütleme hedef, niyet ve yeteneğinden yoksun olduğunu defalarca kanıtlamıştır. Bazı sendikaların ya da şubelerin yer yer daha ileriden tutum almaları, sendikal hareketin genel tablosunu değiştirmemektedir. O halde sınıf hareketinin yenilenme ihtiyacı sendikaları da kapsamak zorundadır.

Bu tablo karşısında sınıfın ileri ve öncü kesimlerine, emekten yana güçlere her zamankinden daha büyük bir sorumluluk düşmektedir.

Bu sorumluluk gereği **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)** olarak **"İşçiler ve emekçiler sermayenin sosyal yıkım saldırılarına karşı örgütlenme ve mücadele sorunlarını tartışıyor"** başlıklı bir sempozyum örgütlemeye karar verdik.

Öncelikle, işçi ve emekçilerin ezici bir çoğunluğunun bu saldırıların yeterince bilincinde olmadığı görülüyor. Saldırıların ne anlama geldiğinin az-çok farkında olanların ise kafaları yeterince açık ve net değil. Bu nedenle, işçi ve emekçilerin bu saldırılar konusunda bilgilendirilmesi-bilinçlendirilmesi gibi bir sorumlulukla hareket ediyor; bu yöndeki çalışmamızın bir parçası olarak düzenlediğimiz sempozyumun işçi ve emekçilerin aydınlatılması amacına hizmet edeceğini düşünüyoruz.

İkincisi; sınıf hareketinin düzeyi, mevcut sendikal hareketin verili durumu ve sınıfın yakıcı ihtiyaçlarından hareketle, işçi sınıfının tarihsel misyonuna inanan emekten yana güçler ile saldırıların bire bir muhatabı olan sınıfın ileri öncü kesimlerinin bu temel sorun vesilesiyle biraraya gelip tartışmalarının, deneyim ve birikimlerini paylaşmalarının ve bunu sınıfın daha geniş kesimlerine ulaştırmalarının bir göreve ve yakıcı bir ihtiyaca karşılık düştüğünü düşünüyoruz.

Üçüncüsü; bu yöndeki tartışmaların derinleştirilmesi, süreklileştirilmesi ve ulaşılan sonuçların sınıfın daha geniş kesimlerine maledilmesi ve nihayet birlikte ortak hareket edebilme noktalarının yakalanması birbirinden farklı dinamiklerin ve güçlerin içiçe ve paralel bir tarzda değerlendirilmesini, ortak etkinliklerin ortak bir hedefe bağlı olarak yürütülmesini gerektirmektedir. Dolayısıyla, ulaşılan sonuçlar kadar, ulaşılacak güçlerle yapılacak sempozyumla yeni bir başlangıç yapmayı da önemsiyoruz.

Son olarak, bu tür tartışma platformları kuşkusuz ilk defa oluşturulmuyor. Gerçekleşen benzeri toplantıların hepsi de tabanı harekete geçirmek gerekliliğine vurgu yapıyor. Temel eksikliğin tabanda hareketliliği sağlamak olarak görüldüğü yerde, sempozyumun bir diğer amacı da, ön hazırlık sürecini tabana doğru yaymak, işçi ve emekçilerle sempozyumu birlikte örgütlemek, tabanın irade ve inisiyatifini sempozyuma taşımaktır. Öyleyse sempozyum sermayenin saldırılarının ve sınıf hareketinin sorunlarını tartışma platformu olacağı gibi, taban hareketini açığa çıkarma çabası olduğunu söylemek yerinde olacaktır.

Birleşik, militan, siyasal bir sınıf hareketinin yaratılması için atılmış bu adıma, işçi sınıfının mücadelesine inanan, emekten yana tüm güçleri omuz vermeye çağırıyoruz.

3- Sempozyumun Kapsamı ve Tartışma Konuları

* "Sosyal devlet" anlayışından neo-liberal politikalara geçiş: Nedenler, amaçlar, uygulama biçimleri ve ortaya çıkan sonuçlar.

* Türkiye'de sermayenin genel saldırıları başlığı altında sosyal güvenlik kurumlarının tasfiyesi, (hastanelerin özelleştirilmesi, sağlık hizmetlerinin paralı hale getirilmesi vb. alt başlıklar), özel emeklilik sistemine geçiş ve kıdem tazminatının gaspı ve bunun yaratacağı sorunlar.

* Bu saldırılara karşı örgütlenme ve mücadele sorunları.

* Sermeyenin saldırılarına karşı işçi sınıfının mücadele ve örgütlenme deneyimleri

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)

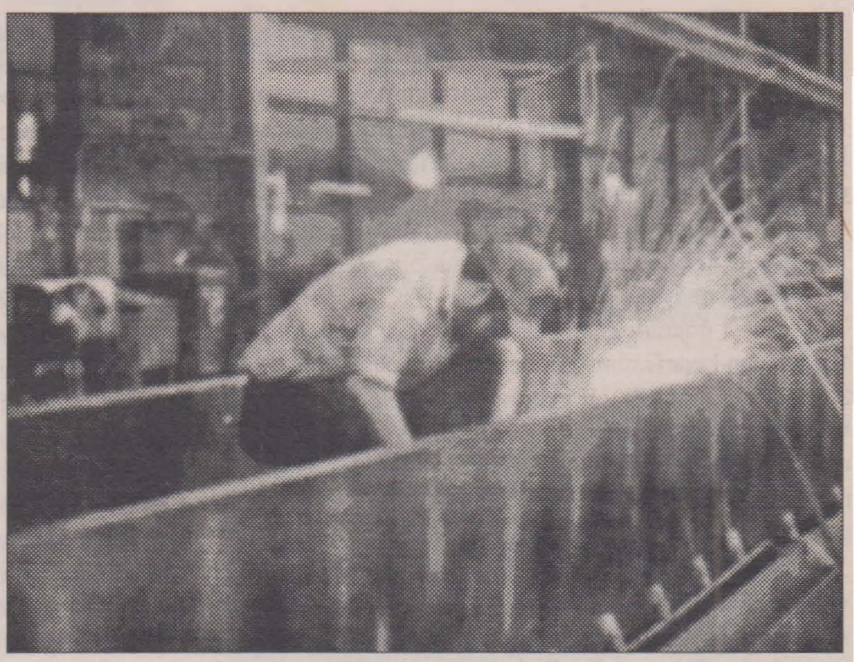
(Bu çağrı Kızıl Bayrak gazetesinin 1 Ocak '05 tarihli 1. sayısından alınmıştır...)

Tarih: 13 Şubat 2005 (Pazar)
Saat : 9:00
Yer : Eminönü Belediyesi Kadırga Kültür Merkezi

İnsanca çalışma ve yaşam koşulları bizim en meşru hakkımızdır!

Merhaba!

Biz orta ölçekli bir metal fabrikasında çalışıyoruz. Fabrika genelde sipariş üzerine çalışıyor. Ayrıca yurtiçi ve yurtdışı ihaleler de alıyor. Gittikçe büyüyen bir işletme. Ama bu büyüme tahmin edileceği gibi biz işçilere hiç yansımıyor.

Çalıştığımız fabrikadaki işçilerin sorunları diğer işçi kardeşlerimizin yaşadıklarından pek farklı değil. Ağır çalışma koşulları, açlık sınırının altında olan ücretler, sosyal hakların ve iş güvencemizin olmaması vb. Bunların yanısıra serviste yok. Çoğu arkadaşımız yol parası veriyor. Gerekli önlemler alınmadığı için sık sık iş kazası yaşanıyor. İşyerinde doktor yok. İş kazasında ilk müdahaleyi yapabilecek sağlık personeli ve gerekli tıbbi malzeme bulunmuyor. Mesailer patronun keyfine göre kesiliyor. Yemeklerimiz yenecek gibi değil. Çoğu arkadaş evden ekmek arası bir şeyler getiriyor. Örgütlenmemizi zorlaştırmak için işçilerin bir kısmını taşeron bir şirkette çalışır gösteriliyor.

Kısacası arkadaşlar, hemen hemen her fabrikada olduğu gibi bizim çalıştığımız fabrikada da patron, patronluğunu yapıyor. Sömürü ve kölelik koşullarını artırmak için her yöntemi deniyor. Peki biz işçiler bu sömürü ve adaletsizlikler karşısında ne yapıyoruz? Bu durumdan işçilerin tamamına yakını rahatsız olduğu halde, maalesef üzerimize düşeni, yani sömürü ve köleliğe karşı işçi sınıfına yakışır bir mücadeleyi veremiyoruz.

Bunun birçok nedeni var elbet. Her şeyden önce kendimize ve arkadaşlarımıza yeteri kadar güvenmiyoruz. En basit bir sorun karşısında bile ortak hareket edemiyoruz. Buna karşın rahatsızlığımızı ya küfrederek ya da suçu başkalarına atarak dile getirip kendimizi rahatlatıyoruz. Böylece gerçekte kendi kendimizi kandırıyoruz. Bu pasif tutumların, yaşadığımız sorunların çözümüne zerre kadar bir faydası olmuyor. Sadece bizim kölelik zincirlerimizi biraz daha kalınlaştırıyor.

Bizler işçiyi, emeğimizi, alınterimizi satarak yaşıyoruz. Hırsızlık yapmıyoruz, bazıları gibi çalıp çırpmıyoruz. Sabahtan akşama kadar, canımız çıkana kadar çalışıyoruz. Bunun karşılığında payımıza açlık, sefalet ve kölelik düşüyor. Bu en büyük adaletsizlik değil mi? İnsanca çalışma ve yaşam koşulları bizim en meşru hakkımızdır.

Eğer bir şeyler değişecekse, çalışma ve yaşam koşullarımızda bir düzelme olacaksa, bunu ancak bizler, ama birlikte hareket edebildiğimizde başarabiliriz. Asalak patronların arsızlığına, kula kulluk düzenin bize dayattığı köleliğe karşı mücadele, elbette üç-beş kişiyle olabilecek iş değil. İşçi sınıfı olarak birbirimize karşı olan önyargılarımızı kırıp birlikte hareket ettikçe, gücümüzün farkına varacağız. Hiçbir zaman değişmeyecek gibi görünen sorunların ancak örgütlü gücümüz sayesinde çözüldüğüne tanık olacağız.

Pendik'ten metal işçileri

Bizleri tamamen köleleştirmek istiyorlar!

Merhaba dostlar,

Kurtköy Sanayi Sitesi'nde çalışan bir metal işçisiyim. Çalıştığımız fabrikada döküm, torna-tesviye, kırım ve taşlama işi yapılmaktadır. Her fabrikada olduğu gibi benim çalıştığım fabrikada da düşük ücret, ağır çalışma koşulları, sağlıksız ortam, sigortasız çalıştırma vb. sorunlar mevcuttur.

Biz işçiler farklı düşüncelere sahip olsak da, farklı siyasi partilerin etkisi altında olsak da, yaşama farklı pencerelerden baksak da, hepimizin sorunları, dertleri aynı. Aldığımız ücretler yetmiyor. Hayat pahalılığı sürekli artarken ücretlerimiz aynı kalıyor. Evimize üç-beş kuruş fazla götürebilmek için gece geç saatlere kadar mesaiye kalıyoruz. Her gün bir şeylerden ödün vermek zorunda kalıyoruz. Hastalandığımızda doktora gidemiyoruz. Sinemaya, tiyatroya gidemiyor, kitap okuyamıyor, tatil yapamıyoruz. İnsanca koşullarda yaşamak için iyi beslenmek, iyi giyinmek, çocuklarımızı eğitebilmek vb. gereksinimleri karşılayamıyoruz.

Düşük ücret, açlık, sefalet, hayat pahalılığı vb. sorunlar yetmezmiş gibi, her gün canla başla çalıştığımız halde patron tarafından, işten atılma tehditlerine maruz kalıyoruz. Baskı, şiddet uygulayarak bizi sindirmeye, kötü koşullara isyan edip hakkımızı arayıp sormamızı engellemeye çalışıyorlar. Karşılarında uysal, itaat eden köleler olmamızı istiyorlar.

Bizlere işçi olmak dışında bir yaşam sunmayan, açlığa, sefalete mahkum eden bu düzende, tüm bu olumsuzlukları yaşamak bir kader midir? Sustuğumuz ve birlikte hareket etmediğimiz sürece evet! Çünkü bu sömürü ve kölelik düzeni bizlere bunu dayatıyor. Çünkü patronların işi sömürüyü alabildiğine yoğunlaştırarak bizleri tamamen köleleştirmektir. Ama birleştiğimiz zaman, haklarımız için birlikte mücadele ettiğimiz sürece, bu koşulların bizler için bir kader olmaktan çıkığını hep birlikte görebiliriz.

Bizlere bu kötü çalışma ve yaşam koşullarını reva gören patronlara karşı başı dik, hakkını arayan, hakları uğruna mücadele eden, sınıf bilinçli işçiler olmalıyız. Sorunlarımızın çözmek ve haklarımızı söke söke almak için, dişe diş bir mücadeleyi göze almalıyız.

Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!

Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!

Kurtköy'den bir metal işçisi

Birleşmezsek bu mağduriyet bitmez!

Patronların kölesi olmaktan bıktık artık!

Genç bir tersane i çisi olarak düşüncelerimi *Tersane İşçileri Bülteni*'ne yansıtmak istedim. Bize bu fırsatı tanıyan işçi arkadaşlara öncelikle teşekkür ederim.

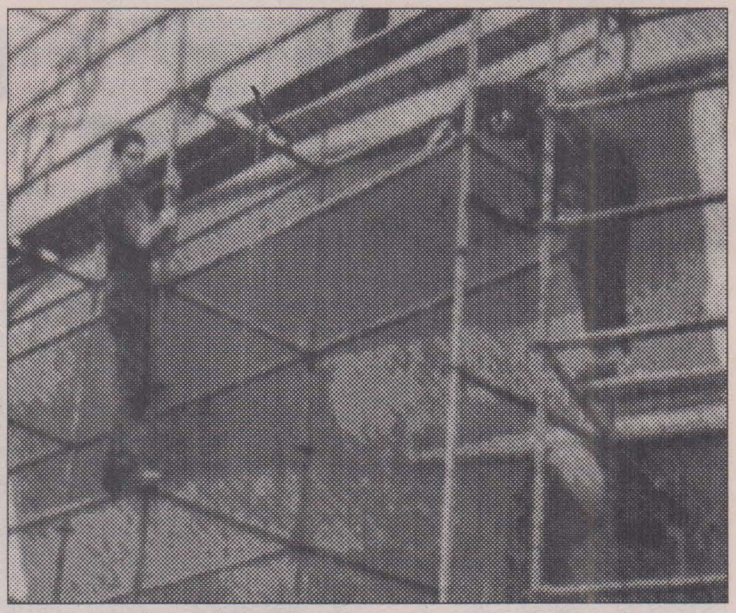
Tersanede çalışan hiçbir arkadaşımızın can güvenliği yok. Hafta sonu tatilimiz yok. Birkaç hafta önce iş kazası geçirdim, vizite kağıdı almak için beni beş saat beklettiler. Oysa tersanelerde bir sağlık merkezi olsa, bu sorunlarla pek karşılaşmazdık. Bunun için bütün tersane işçileri olarak, ancak örgütlenerek bu sorunların üstesinden gelebiliriz. Bizi sömürerek sermayelerini büyüten patronlar, hiçbir kurala uymuyor, mesela çelik uçlu ayakkabı vermiyorlar. Kırık baret ve yırtık eldivenle çalışıyoruz. İnsanı hiçe sayarak kurbanlık koyun gibi çalıştırıyorlar. Bu sorunların üstesinden ancak birlik ve beraberlik içinde mücadele edersek gelebiliriz.

16 milyon ücret alıyoruz, bunun karşılığında 10 saat çalışıyoruz. Dünyanın hiçbir yerinde böyle bir uygulama yok. Patronların, taşeronların kölesi olmaktan bıktık artık. Haftalık 35 saatlik çalışma ve iki günlük hafta sonu tatili istiyoruz. Yoksuluz diye, kimsenin günübirlik kölesi olmak zorunda değiliz.

Artık işçilerin birlik olup başkaldırmas nı istiyorum. Yarınlarımızın da bugün gibi olmasını istemiyorsak baş kaldırıp mücadele etmeliyiz. Unutmayalım ki, bizler olmasak patronlar bir hiçtir.

Tersaneden bir işçi

*(Bu yazı **Tersane İşçileri Bülteni**'nden alınmıştır...)*

Günümüz koşullarında tersanelerde yaşanan sorunlar belli. Bunlardan biri olan sağlık sorunundan bahsetmek istiyorum. Sağlıksız koşullarda çalışıp da sağlıklı kalmak mümkün değil. Başıma gelen bir olayı anlatmak istiyorum. Çelik Tekne Tersanesi'nde taşçı ve dolgucu olarak çalışıyordum. Taştan dolayı gözüme çapak kaçtı ve bunun üzerine bana sevk verip Gispir'e gönderdiler. Oradaki doktor gözüme bir damla yapıp, çapağı çıkardığını söyledi. Bunun üzerine ben de işimin başına döndüm. Ama gözümün ağrısı geçmeyince bir sevk daha alıp bu sefer Gebze SSK'ya gittim. Orada bir daha doktora gözüme kontrol ettirdim. Doktor gözümden iki tane daha çapak çıkardı.

Bu olayı anlatmamın sebebi, bizlere ne kadar değer verdiklerini gösteren bir örnek olmasıdır. Patronlar, bize doktor yerine baytarı gösteriyorlar. Bugün baytarı bilmeyen yoktur. Bizler birleşmekte ne kadar geç kalırsak, bu olaylara karşısında o kadar zayıf kalırız. Bundan dolayı bir an önce birleşip bunlara karşı dirençli ve güçlü olmalıyız.

Tersane patronları birlik olmuş ve bizlere karşı ortak bir tutum alıyorlar. Herhangi bir işçi onların çarkına çomak soktuğu zaman, hep birlikte hareket ediyorlar, ve o işçiyi tersanelere sokmuyorlar. Bundan dolayı mağdur oluyoruz. Bu koşullar devam ettiği sürece bu mağduriyetler bitmeyecek.

Sömürücü takımına karşı biz de birleşip, ortak mücadele etmeliyiz. Ancak o zaman biz işçi ve emekçiler haklarımızı söke söke alabiliriz.

Tuzla'dan bir işçi

Silah fabrikasında çalışıyordu

Silah fabrikasında çalışıyordu
Bunaltan sorularla yüreğinde
Terleyerek uyanıyordu
Boğuntu içinde

Kanlı çocuk yüzleri
Geçiyordu düşlerinden
Cesetler geçiyordu
Bombalanmış kentlerden

Bir an geldi bakamaz oldu
Eşe, dosta, arkadaşlara
Kaçtı kalabalıklardan
Sığındı ıssızlıklara

Yazdı içinden geldiğince
Zihnini kemiren düşünceleri
Ve bir gün iş saatinde
Çıkardı koynundan bildiriyi

Bir çılgının sesiyle
Okudu haykırarak:
"Arkadaş, yaptığın
Korkunç işi bırak
Çocuklar öldürülüyor
Ürettiğimiz silahlarla
Bir son vermeliyiz
Bu canavarlığa"

Fabrikada iş
Durdu bir an
Sirenler çaldı
Sesi duyulmaz oldu uğultudan

"Yaratan üreten insanlarız biz
Bir çıkarımız yok savaşmaktan
Vazgeçelim elbirliğiyle
Silah yapmaktan!"

Sürükleyip götürdüler
Bir daha haber çıkmadı ondan!
Kimi "kaçık" dedi ona!
Kimi "kahraman"!

Ataol Behramoğlu

İşçi sınıfı örgütlü mücadeleyle özgürleşecektir!

Türkiye'deki eğitim sisteminin getirdiği bozukluklardan dolayı biz işçi ve emekçi çocukları için üniversite okumak bir hayaldir. Ben de emekçi bir ailenin çocuğu olarak, sistemdeki çarpıklık ve eğitimin gittikçe paralı hale getirilmesinden dolayı liseden sonra üniversite eğitimine devam edemedim.

Bunun sonucu olarak aileye ekonomik destek sunmak için işe girdim. Girdiğim işyerinde 16 arkadaşla birlikte çalışıyoruz. Çalışma saatleri 12 ile 14 arasında değişmektedir. Vasıfsız olarak işe girdiğim için asgari ücretle çalışıyorum, sigorta kaydım da ancak bir ay sonra yapıldı.

İş gününün büyük bir çoğunluğu patrona hamallık etmekle geçmektedir. İş koşullarının ağır olması ve gerekli önlemlerin alınmamasından dolayı devamlı iş kazalarına maruz kalıyoruz. Bunun sonucu olarak geçen gün bir arkadaşımız patronun isteği üzerine üç kişinin kaldırması gereken bir metal parçasını tek başına kaldırırken kolu metal parçanın altında kaldı. Kolu çok kötü bir şekilde yaralanmasına rağmen patron, arkadaşımızı arabasıyla hastaneye götürmedi. Yanına başka bir arkadaşımızı vererek eczaneye göndermekle yetindi. Eczanede, arkadaşımızın durumuna acil denmesi üzerine bir taksi tutularak hastaneye gönderildi.

Şunu anladım ki, işçi sınıfının sırtından asalak böcekler gibi geçinen patronlar için, işçilerin sağlıklarının ve yaşamlarının hiçbir değeri ve önemi yoktur. Tek düşünceleri kâr daha çok kârdan ibarettir. Bunlar asalak sömürücü bir sınıftır.

Biz işçiler biliyoruz ki, işçi sınıfı ancak örgütlü bir mücadeleyle özgürleşecektir.

Kahrolsun sermaye düzeni!

Yaşasın işçi sınıfının birliği ve mücadelesi!

Kartal'dan bir metal işçisi

"Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya hayır!"

Köle değil işçiyiz!

Sigortasız, sendikasız ve iş güvencesiz çalışmayacağız!

Kamu Emekçileri Bülteni Özel Sayı: 172 ● Fiyatı: 250 000 TL ● Ocak 2005 ● **Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.:** Gülcan CEYRAN ●
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. ● Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/**İstanbul** ● Tel/Fax: 0 (212) 534 32 39 ● **Baskı:** Özdemir Matbaacılık / İST